

Sygn. akt XI Ka 286/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SO Elżbieta Daniluk

Sędziowie: SO Ewa Bogusz - Patyra

SO Magdalena Kurczewska-Śmiech –spr.

Protokolant: st. prot. Małgorzata Polaczek

przy udziale Prokuratora Doroty Kalinowskiej

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2015r.

sprawy A. W.

oskarżonego z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej

z dnia 10 grudnia 2014r. sygn. akt VII K 663/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1/ z opisu czynu przypisanego oskarżonemu eliminuje skazanie wyrokami Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej sygn. akt VII K 508/06 i VII K 33/11;

2/ orzeczoną karę pozbawienia wolności łagodzi do 8 (ośmiu) miesięcy;

3/ przyjmuje, że zwolnienie od opłaty dotyczy obu instancji;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków.

XI Ka 286/15

UZASADNIENIE

A. W. został oskarżony o to, że:

- w dniu 28 maja 2014 roku o godz. 7.20 w K. gm. Ł. pow. (...) woj. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym, za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości, wyrokami Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej – sygn. akt VII K 508/06, VII K 33/11 i VII K 650/12 – znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynoszącym 1,07 mg/l i 1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu

ładowym oraz w okresie obowiązywania środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym na karę pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne i w ciągu 5 lat po odbyciu, co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 22 stycznia 2013 roku do 22 lipca 2013 roku,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 10 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej uznał go winnym tego, że:

I. w dniu 28 maja 2014 roku o godz. 7.20 w K. gm. Ł. pow. (...) woj. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym, za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości, wyrokami Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej – sygn. akt VII K 508/06, VII K 33/11 i VII K 650/12 – znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynoszącym 1,07 mg/l i 1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu ładowym oraz w okresie obowiązywania środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym na karę pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej sygn. akt VII K 650/12 i w ciągu 10 miesięcy i 6 dni po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, w okresie od 22 stycznia 2013 roku do 22 lipca 2013 roku, tj. dokonania czynu z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

II. na podstawie art. 178a § 4 k.k. skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł tytułem środka karnego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat;

IV. zasądził od A. W. na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków 90 (dziewięćdziesiąt) złotych, z opłaty zwolnił.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego zaskarżając go w części dotyczącej orzeczenia o karze. Zarzucił:

1. obrazę prawa materialnego art. 107 § 4 i 6 k.k. w zw. z art. 106 k.k. przez przywołanie w sentencji wyroku i w uzasadnieniu skazania oskarżonego A. W. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 21 kwietnia 2006 roku, sygn. akt VII K 508/06, jako okoliczności wpływającej na wymiar kary, podczas gdy z mocy wskazanych przepisów nastąpiło zatarcie skazania i należało je traktować jako niebyłe;

2. obrazę prawa materialnego art. 76 § 1 i 2 k.k. przez przywołanie w sentencji wyroku i jego uzasadnieniu faktu karalności oskarżonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 16 lutego 2011 roku, sygn. akt VII K 33/11, mimo tego, że wyrok ten należało traktować jako niebyły z uwagi na upływ okresu próby bez skutecznego zarządzenia wykonania orzeczonej kary i wobec wykonania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów przed datą orzekania w niniejszej sprawie;

3. rażąco niewspółmierność kary wynikającą z wymierzenia rażąco surowej kary pozbawienia wolności jak i środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów.

Wniósł o:

1. wyeliminowanie w sentencji wyroku z opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. W. faktu uprzedniej jego karalności wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej sygn. akt VII K 508/06 i VII K 33/11;

2. zmianę zaskarżonego wyroku przez obniżenie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności do 6 (sześciu) miesięcy, a środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów do 3 (trzech) lat.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego zasługuje na uwzględnienie, gdyż argumenty w niej podniesione są trafne co do zasady i skutkowały zmianą zaskarżonego wyroku.

W toku kontroli odwoławczej Sąd Okręgowy uznał, że Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej orzekając w niniejszej sprawie procedował prawidłowo, nie uchybiając normom z zakresu prawa procesowego, które mogłyby mieć wpływ na treść wyroku. W toku postępowania zostały wyjaśnione – zgodnie z nakazem płynącym z dyspozycji przepisu art. 366 par. 1 kpk – wszystkie istotne dla sprawy okoliczności. Ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy poczynił w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego (art. 410 kpk), który ocenił z poszanowaniem reguł wynikających z art. 4 i 7 kpk, co sprawiło, że zaskarżone rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o prawidłowe, w zakresie sprawstwa oskarżonego, ustalenia faktyczne. Ponadto swoje stanowisko Sąd I instancji w sposób należyty uzasadnił w pisemnych motywach wyroku, sporządzonych zgodnie z wymogami art. 424 par. 1 i 2 kpk. Ustalenia co do przebiegu czynu nie były kwestionowane przez obrońcę oskarżonego.

Rację ma jednak skarżący w zakresie konieczności wyeliminowania z opisu czynu przypisanego oskarżonemu tego, że był uprzednio skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej zapadłych w sprawach o sygnaturze VII K 508/06 i VII K 33/11, choć uchybienie wskazane przez obrońcę oskarżonego dotyczy ustaleń faktycznych, a nie naruszenia prawa materialnego.

W odniesieniu do pierwszego z wymienionych wyroków zapadł on 21.04.2006 r. i za czyn z art. 178 a par. 1 k.k. oskarżony został skazany na karę grzywny oraz dwa lata zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Kara grzywny została wykonana 31 maja 2006 r., natomiast orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych został wykonany w okresie od 29 kwietnia 2006 r. do 29 kwietnia 2008 r. (karta karna k. 54).

Wskazać należy, że Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej wyrokował w dniu 10 grudnia 2014 r., a od 21 marca 2015 r. obowiązuje art. 107 par. 4, a dodany przez art. 1 pkt.63 lit b ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz. U poz.396) o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych ustaw, stanowiący, że w razie skazania na grzywnę zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania. Zgodnie z art. 4 par. 1 k.k. jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawy. Zgodnie zatem ze wskazanymi wyżej normami, stosując ustawę nową, w odniesieniu do tego wyroku nastąpiło zatarcie skazania i uważa się je za niebyłe, a wpis o skazaniu winien być usunięty z rejestru skazanych.

Co do orzeczenia Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej sygn. Akt VII K 33/11 zasadnie podnosi skarżący, iż w odniesieniu do tego wyroku także nastąpiło zatarcie skazania, a zapis w karcie karnej oskarżonego o zarządzeniu wobec niego kary pozbawienia wolności jest błędny. Wskazać należy, że wyrokiem tym A. W., za czyn z art. 178 a par. 1 i 4 k.k., został skazany na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono tytułem próby na okres lat dwóch; wymierzono grzywnę oraz orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Jak wynika z dołączonego do akt sprawy postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie III K 483/13 (k. 29) umarzającego postępowania wykonawcze w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności, zatarcie skazania, co do tego orzeczenia, nastąpiło z mocy prawa 24 sierpnia 2013 r. Uwzględnienie zatem tego orzeczenia przy wyrokowaniu, tak w zakresie opisu czynu jak i w odniesieniu do kary było błędne.

Skutkiem powyższego było wyeliminowanie tych skazań z opisu czynu przypisanego oskarżonemu, z aprobatą dla przyjętej przez Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej kwalifikacji prawnej czynu.

Skoro zatem Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej uzasadnił wymiar kary orzeczonej wobec oskarżonego tym, że był skazany także przywołanymi wyżej wyrokami, to trafnie wskazuje obrońca oskarżonego, że potraktowanie ich jako niebyłe winno skutkować orzeczeniem wobec oskarżonego kary łagodniejszej.

Sąd Okręgowy uznał, że karą adekwatną do stopnia szkodliwości społecznej czynu, uwzględniającą dyrektywy art. 53 k.k., działanie oskarżonego w warunkach powrotu do przestępstwa będzie kara ośmiu miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu wypełni ona cele kary tak z punktu widzenia prewencji szczególnej, uświadamiając oskarżonemu naganność jego zachowania oraz prewencji ogólnej. Bezwzględna kara pozbawienia wolności w orzeczonym rozmiarze będzie właściwą represją świadczącą o braku pobłażliwości dla sprawców tego rodzaju, co winno wypełnić cele oddziaływania na społeczność, w której funkcjonuje oskarżony.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zmiany wymiaru orzeczonego środka karnego, który sąd określił na 5 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Zdaniem Sądu Okręgowego tak orzeczony środek karny jest ukształtowany prawidłowo, zważywszy na wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego oraz konieczność eliminowania tego rodzaju sprawców z ruchu drogowego z uwagi na rodzaj zagrożenia jaki niosą. Brak jest, co zasadnie podnosi Sąd Rejonowy, jakichkolwiek faktów usprawiedliwiających zachowanie oskarżonego. Wskazane przez obrońcę oskarżonego okoliczności dotyczące prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości w żadnej mierze nie zasługują na uwzględnienie dla obniżenia wymiaru orzeczonego środka karnego.

Mając powyższe na uwadze, nie dostrzegając uchybień z art. 439 i 440 k.p.k., które należałoby uwzględnić z urzędu, orzeczono jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 636 k.p.k. i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (dz. U nr 27 poz. 152) z późn. zmianami.

Ewa Bogusz – Patyra Elżbieta Daniluk Magdalena Kurczewska – Śmiech